

bag ved. Jeg har imidlertid Grund til at tro, at man i Justitsministeriet beskæftiger sig med hele dette Spørgsmaal, og jeg kunde derfor ønske at forespørge den højtærede Minister, hvorledes han i det hele taget stiller sig til Spørgsmaalet om Sammenkædningen af Crome & Goldschmidts Fabrikker med Fangernes Arbejde paa Horsens Straffeanstalt. For øvrigt er det min Opfattelse, at man burde søge, saa vidt det var muligt, at anvende Fangerne til Landbrugs- og Jordarbejde, hvilket sikkert var det allerbedste. Der er maaske mange Vanskeligheder ved at faa et saadant Arbejde indrettet ved Horsens Straffeanstalt, men hvis man i højere Grad end nu vilde lægge an paa at hjælpe Fangerne til at lære et Erhverv, saaledes at de, naar de kom ud af Fængselet, havde lettere ved at komme i Arbejde og ind i bedre Forhold, var det sikkert den rigtige Vej at gaa. Men nu faar vi maaske Lejlighed til at høre, hvad den højtærede Minister mener om dette Spørgsmaal.

Dernæst er der afholdt Samraad om Fængselsbetjentenes Lønninger og Arbejdstid. Herom vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger til Trods for, at jeg allerede flere Gange har fremdraget Sagen her og overfor den højtærede Justitsminister har talt for døve Øren. Den nuværende højtærede Formand for dette Ting har en Gang udtalt, at Staten burde og skulde være en god Arbejdsgiver, men det er den i alt Fald ikke for Justitsministeriets Vedkommende overfor Fængselsbetjentene. De Forhold, hvorunder disse arbejder, er meget fattige og trange for de allerflestes Vedkommende, og specielt er de det ved Horsens Straffeanstalt. Der har de Fængselsbetjente, der er paa Vagt om Dagen, en Arbejdstid af ca. 13 Timer; de skal op Kl. 4½ om Morgenen og kommer næsten aldrig hjem fra Straffeanstalten før Kl. 9 om Aftenen; de har altsaa kun en ganske ringe Tid, hvori de kan være i deres Hjem. Deres Løn er fra 1,100 til 1,600 Kr., altsaa ca. 100 Kr. ringere end Lønnen i de store Etater. De Fængselsbetjente, som er paa Vagt om Natten, har en Løn af 900—1,300 Kr. De har altid Nattearbejde, men de tjener ikke derved saa meget, at de kan leve af det alene; de maa søge Beskæftigelse ude i Byen, saaledes at de altsaa maa ud og arbejde i Byen enten om Formiddagen eller om Eftermiddagen, og naar de saa kommer hjem derfra om Aftenen, skal de hen paa Tugthuset og patruillere der om Natten. Det er Arbejdsforhold, som den højtærede Minister ikke kan være bekendt

at opretholde, og jeg maa sige til den højtærede Minister, at saafremt der ikke sker en Forandring, kunde det jo hænde, at de ellers saa skikkelige Fængselsbetjente maatte se, om de ikke skulde tage noget kraftigere fat overfor den højtærede Justitsminister. Nu da den højtærede Justitsministers Kollega Trafikministeren har stillet sig saa velvilligt eller i alt Fald indrømmende overfor Depotarbejderne og andre Arbejdere ved Statsbanerne, kan den højtærede Justitsminister endnu vanskeligere fastholde den Stilling, han indtager, thi Depotarbejderne i de større Provinsbyer begynder dog med en Løn af 1,050 Kr., medens de Fængselsbetjente, der arbejder om Natten, begynder med kun 900 Kr., hvad der er en ganske urimelig lille Løn i vore Dage. Dertil kommer, at Kravene til Fængselsbetjentene stadig skærpes. Under Nr. 93 i Betænkningen findes en Skrivelse fra Justitsministeren, hvori det oplyses, at der paa Vridsløselille Straffeanstalt har været afholdt et teoretisk Kursus for 13 Reservebetjente, der ønsker at blive fast ansatte, og efter dette Kursus afholdtes en Eksamen, som de maatte bestaa, for saa vidt de vilde antages. Det er Meningen fremtidig at holde lignende Kursus for alle de Reservebetjente, der søger Ansættelse ved Straffeanstalten. I Virkeligheden er det næsten komisk at tænke sig, at Folk, der vil ansættes med en Løn af 900 Kr. om Aaret, skal bestaa en Eksamen. Hvis man vil stille saadanre Krav til Betjentene — og det har jeg aldeles ikke noget imod, jeg mener, at det er af største Vigtighed, at der ved Fængselsvæsenet kun antages Folk, der kan siges i alle Henseender at være i Stand til at bestride den meget ansvarsfulde og vanskelige Gerning, de har — maa man ogsaa give dem en ordentlig Løn. I Horsens Straffeanstalt hænger der et Reglement for Betjentene, hvori Justitsministeren lover dem visse Ting — jeg ved ikke, om den højtærede Justitsminister kender noget til det, for det er et gammelt Reglement; det er fra før hans Tid. Det hedder i dette Reglement meget naadigt, at naar Betjenten udfører sin Tjeneste til Bestyrelsens Tilfredshed, kan han være forvisset om at blive i sin Tjeneste, ligesom ogsaa Ministeriet vil lade sig det være magtpaaliggende, saa vidt Midler dertil hayes, for lang og tro Tjeneste at forhøje hans Løn noget. Det er altsaa et Løfte, Ministeriet her giver Fængselsbetjentene, de læser paa det hver Dag og anstrenger sig selvfølgelig af alle Kræfter for at gøre sig værdige til, at Ministeren vil forhøje deres Løn noget,